

Pierwszy zarzut dzieli się na dwie części. W pierwszej części Komisja zarzuca Sądowi naruszenie prawa przy wykładni pojęcia osoby, „wobec której stosuje się” regulamin pracowniczy. Ta pierwsza część dotyczy pkt 48–64 zaskarżonego wyroku. W drugiej części, tytułem ewentualnym, Komisja zarzuca Sądowi naruszenia prawa przy uznaniu na rzecz brata i siostry zmarłego urzędnika prawa do zadośćuczynienia za krzywdę na podstawie regulaminu pracowniczego. Ta część dotyczy pkt 134 i 135 zaskarżonego wyroku.

W drugim zarzucie Komisja podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia w zakresie dotyczącym zobowiązania Komisji do naprawienia krzywdy doznanej przez brata i siostrę zmarłego urzędnika i wynikającej ze śmierci tego ostatniego. Ten drugi zarzut dotyczy pkt 154–168, 171, 172 i 181 zaskarżonego wyroku.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 4 lutego 2020 r. – AR / Stadt Pforzheim**

(Sprawa C-56/20)

(2020/C 209/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AR

Strona pozwana: Stadt Pforzheim

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji (UE) 2018/933 z dnia 29 czerwca 2018 r. w sprawie sprostowania niemieckiej wersji językowej dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy, stoi na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, zgodnie z którymi w ramach decyzji o odmowie uznania ważności w rozumieniu art. 11 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2006/126/WE należy niezwłocznie przedłożyć właściwemu organowi krajowemu wydaną w innym państwie członkowskim kartę wspólnotowego prawa jazdy osoby, która nie ma miejsca zamieszkania w państwie członkowskim tego organu, tak aby organ ten mógł zaznaczyć na prawie jazdy brak uprawnienia do prowadzenia pojazdów w danym państwie członkowskim; przy czym adnotacji o zakazie prowadzenia pojazdów należy zasadniczo dokonać w przypadku karty wspólnotowego prawa jazdy poprzez umieszczenie w rubryce 13 przekreślonej po przekątnej czerwonej litery „D” (np. w formie naklejki)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 403, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 7 lutego 2020 r. – VI / KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG**

(Sprawa C-65/20)

(2020/C 209/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VI

Strona pozwana: KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 w związku z art. 1 i art. 6 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za (wadliwy) produkt należy uznać również fizyczny egzemplarz gazety codziennej zawierającej nieprawidłową poradę zdrowotną, której przestrzeganie powoduje uszczerbek na zdrowiu?

⁽¹⁾ Dz.U. 1985, L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Procura della Repubblica di Trento (Włochy) w dniu 24 stycznia 2020 r. – postępowanie karne przeciwko XK

(Sprawa C-66/20)

(2020/C 209/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Procura della Repubblica di Trento

Strony w postępowaniu głównym

XK

Druga strona postępowania

Finanzamt Münster

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 lit. c) pkt ii) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim przewiduje on, że za organ wydający może być również uznany „każdy inny właściwy organ określony przez państwo wydające i w danym przypadku wypełniający swoją funkcję organu dochodzeniowego w postępowaniu karnym, który jest w danej sprawie właściwy, by nakazać gromadzenie materiału dowodowego zgodnie z prawem krajowym”, stanowiąc jednak, że w takim przypadku, „zanim [europejski nakaz dochodzeniowy] zostanie przekazany organowi wykonującemu [europejski nakaz dochodzeniowy], jest on zatwierdzany, po przeanalizowaniu jego zgodności z warunkami wydawania [europejskiego nakazu dochodzeniowego] zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności z warunkami określonymi w art. 6 ust. 1, przez sędziego, sąd, sędziego śledczego lub prokuratora w państwie wydającym”, należy interpretować w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu na zwolnienie organu administracji z obowiązku zatwierdzenia europejskiego nakazu dochodzeniowego, uznając go za „organ wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 2 dyrektywy”?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 24 lutego 2020 r. – LW / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-91/20)

(2020/C 209/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LW

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland